

Kometa

hudba a text: Jaromír Nohavica

♩ = 112

1. Spat-řil jsem ko-me-tu, o-blo-hou le-tě-la, chtěl jsem jí za-zpí-vat, o-na mi zmi-ze-la,
2. Na hvězdném ná-dra-ží cin-ka-jí va-gó-ny, pan Kep-ler ro-ze-psal ne-bes-ké zá-ko-ny,
3. Spat-řil jsem ko-me-tu, by-la jak re-li-éf zpod ru-kou u-měl-ce, kte-rý už ne - ži - je,

zmi-ze-la ja-ko laň u le-sa v re-míz-ku, v o-čích mi zby-lo jen pár žlu-tých pe-níz-ků.
hle-dal, až na-le-zl v hvězdářských tri-e-drech ta-jem-ství, kte-rá teď ne-se-me na bed-rech.
špl-hal jsem do ne-be, chtěl jsem ji o-sa-hat, marnost mne vy-svlé-kla ce - lé - ho do na - ha.

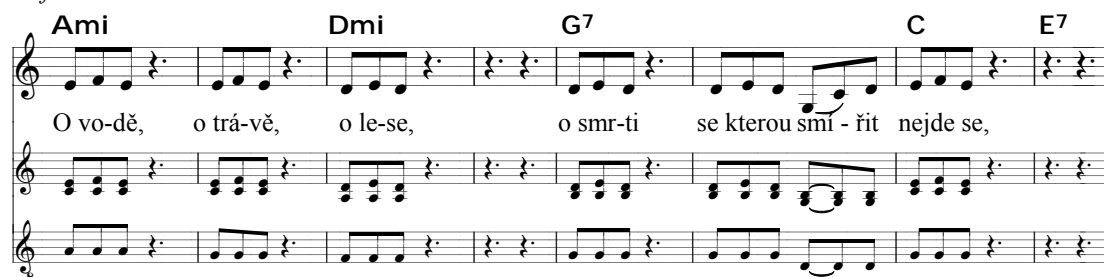

Pe-níz-ky u-kryl jsem do hlí-ny pod du-bem, až příš-tě při - le - tí, my už tu ne-bu-dem,
Vel-ká a od-vě-ká ta-jem-ství při-ro-dy, že je-nom z člo-vě-ka člo-věk se na-ro-dí,
Jak so-cha Da-vi-da z bí-lé-ho mra-mo-ru stál jsem a hle-děl jsem, hle-děl jsem na-ho-ru,

my už tu ne-bu-dem, ach pý-cho mar-ni-vá, spat-řil jsem ko-me-tu, chtěl jsem jí za-zpí-vat:
že ko-řen s vět-ve-mi ve strom se spo-ju-je, krev na-šich na - dě - jí ves-mí-rem pu - tu - je.
až příš-tě při - le - tí, ach pý-cho mar-ni-vá, my už tu nebudem, ale ji - ný jí za-zpí-vá:

Refr.:

O vo-dě, o trá-vě, o le-se, o smr-ti se kterou smí - řit nejde se,

o lás-ce, o zra-dě, o svě-tě, a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

bude to písnička o nás a ko-me-tě.